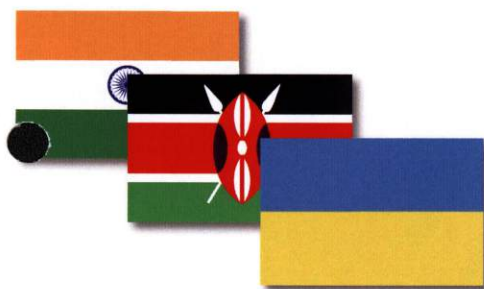

NASJONS- BYGGERNE

Ny Verden bringer i dette nummeret nyheter fra Ukraina, Kenya og India. Fellesnevner er nasjonsbyggere som arbeider for nasjonens enhet. Ukraina sliter med skillene etter årtiers kommuniststyre, Kenya med å heve seg over stammemotsetninger og India med å legge bak seg et urgammelt kvinnesyn.

Nasjonsbyggerne vi rapporterer om, arbeider i tre forskjellige kulturer, men de har noen felles kvaliteter. Den ene er viljen til å ofre: Advokaten i Kenya tok fri fra sin praksis og arbeidet i tre år uten lønn, for vold- og korrupsjonsfrie valg. Den andre er ydmykheten til å ta inn over seg andres lidelser: En ærlig samtale førte til at unge ukrainere begynte å føle seg som del av samme nasjon. Den tredje er motet til å gå på tvers av vanlig skikk og bruk: Et gjestende lofC-team avbrøt en aftens

selskapelighet med forslaget om å ta noen minutter i stille ettertanke. Det åpnet for en samtale som helbredet gammel bitterhet.

Når mennesker lytter, taler Gud. Når mennesker adlyder, handler Gud. Ukrainere, kenyanere og indere med tro på at fortidens onde kretsløp kan brytes, tente viljen til endring og handling hos deres medborgere. Har vi noen smittende visjoner for Norge?

JJW

JEG HAR BLITT MODIGERE

Midt i uken og midt i livet, mellom jobb, skole - lyse og mørke dager, samles mennesker i lofCs hus i Oslo for å snu skepsis til tillit. Onsdagsmøtene har mange fellestrekk med fredssirklene, som også har samlet forskjellige mennesker til vennskap og måltid i Oslo det siste halvåret.

«Det første er det sosiale», sier Aleksandra Kielek som både har deltatt på en fredssirkel, og vært med på å arrangere møtene på onsdager de siste månedene. «Jeg føler meg bra med de andre som kommer på møtene. Det er så stort spekter av mennesker med forskjellige aldre og kulturer, og jeg føler at det har ført til selvutvikling hos meg. Jeg har blitt modigere.»

Aleksandra Kielek har deltatt både på onsdagsmøter og i fredssirkler. Foto: Ida Thoresen

Aleksandra er 21 år og studerer spesialpedagogikk på universitetet. Hun forteller at det var vanskelig å bli kjent med nye mennesker da hun først flyttet til Oslo for å studere. Onsdagsmøtene ga henne gode erfaringer med å ta initiativ og åpne seg for andre, også når hun

måtte snakke engelsk. Hun kom for første gang til lofCs hus under Imam Sajid og hans kone Jamilas besøk i fjor høst. Alexandra kommer fra en katolsk

bakgrunn og var interessert i å lære mer om islam, og om hvordan muslim- (fortsetter s.2)

Zhanna Petrukovich (Russland) og Mozhda Suramiri (Kurdistan) forbereder maten til et av onsdagsmøtene. Foto: Ida Thoresen

(fortsetter fra s.1)

ske miljøer løser problemet med de voksende generasjonsforskjellene i våre samfunn. Dette var et av temaene for møtet med imamen. «Før jeg kom var jeg skeptisk og hadde en negativ innstilling. Men jeg ble positivt overrasket. Imamen snakket om hvilke utfordringer de har hatt som muslimsk familie i Europa, og hvordan konflikter mellom foreldre og barn kan løses. Jeg innså at problemene de har i islamske kulturer har mye til felles med det vi har her i Vesten.» Aleksandra nevner identitet som en viktig felles utfordring for unge mennesker: «Det at man har én identitet hjemme med familien, og en annen for å passe inn når man er ute blant venner,» forklarer hun.

I januar fikk Aleksandra tilbud om å bli med på en fredssirkel. Hun takket ja av nysgjerrighet. Fredssirkelen samlet kvinner i forskjellige aldre og fra forskjellige land, for å snakke om fred – hva det er og hvordan det kan skapes. «Det å snakke om fred her i Norge er noe annet enn å snakke om fred for eksempel i Palestina,» sier Aleksandra. «Det blir større fokus på indre fred.» En aktivitet hun husker spesielt godt er da kvinnene ble bedt om å skrive ned og sortere sine bekymringer. «Det å visualisere mine egne bekymringer fikk meg

til å forstå at jeg ikke trenger å bekymre meg for ting som jeg ikke kan gjøre noe med – jeg kan slappe av. Det er indre fred. Det var også da jeg innså at det finnes noe som er større enn meg, og at jeg må stole på skjebnen, som noen vil kalle Gud,» avslutter hun.

Serena Norlemann Baldari

Bildene er tatt av Ida Thoresen som er fotostudent på Bilde Nordic School of Photography. «Jeg valgte å lage et prosjekt om onsdagsmøtene fordi jeg ble så fasinert av hele konseptet. Det er så utrolig åpent og trygt. Jeg vet ikke om det er på grunn av huset eller menneskene, men det er en atmosfære som gjør at man kan prate helt fritt,» forteller fotografen.

Etikk mot kvinnekriminering

Indiske kvinners opprør mot voldtekter og diskriminering har gitt overskrifter verden rundt. Det er en kamp mot urgamle holdninger, og for samfunnsstrukturer som beskytter de svake og hjelpeløse.

lofC er direkte engasjert i denne kampen, ikke minst gjennom sitt kurscenter med 300 senger i Panchgani nær Mumbai. Delstatsregjeringer over hele India har sendt en strøm av embetsmenn og lokalpolitikere til disse lofC-kursene. Strømmen har vokst ytterligere etter at sentralregjeringen i New Delhi bestemte at alle delstater innen utgangen av 2013 måtte ha etikk på plass som en del av embetsverkets opplæring.

I januar i år var Iqbal, sekretæren for statsministeren i en av delstatene på kurs i Panchgani. Etter at han kom hjem, innbød han 50 embetsmenn fra hele delstaten til et to-dagers lofC-kurs i hovedstaden. Noen av dem måtte reise 600 kilometer! Et lite lofC-team hadde kommet fra Panchgani for å hjelpe med kursingen. De tilbrakte også en kveld med Iqbal og hans kone i deres hjem. Sammen tok de seg en tid i stillhet for å

lytte til "den indre stemmen". I den påfølgende samtalen var det som om en demning brast i Iqbals kone. I en hel time øste hun ut frustrasjon og raseri over sin oppvekst. De hadde vært fire søsken, hvorav en gutt. Gutten hadde fått all oppmerksomhet og støtte. Hans bursdager ble stort feiret, mens søstrenes ble oversett. Da Iqbal møtte lofC-teamet neste dag sa han: "Jeg kan nesten ikke tro det som skjedde i går. Dere aner ikke hvilken helbredende virkning det hadde for min kone å snakke ut. Jeg visste ikke at å lytte til den indre stemmen kunne få slike følger."

Kampen for indiske kvinners likestilling kommer til å bli lang og hard. Men det er styrke å hente fra et håpefullt eksempel: Indias frigjøring gjennom Mahatma Gandhis ikke-voldelige kampanje i 1930-40 -årene.

JJW

Fokus på etikk: Den indiske regjeringen sender tusenvis av embetsfolk og lokalpolitikere fra Indias delstater til lofCs kurscenter i Panchgani.

Støtter unges kamp mot fortiden

Samarbeidet med en ung og energisk lofC-gruppe i Ukraina er en prioritert oppgave for lofC i Norge. I løpet av de siste tre årene har de unge ukrainerne kjempet gjennom at Foundations for Freedom, som er et internasjonalt lofC-initiativ, er blitt rettslig anerkjent som en ukrainsk NGO. De har kommet et stykke på vei med utbyggingen av et kurs- og møtested for initiativet i landsbyen Baranivka i det østlige Ukraina. De ba om hjelp og støtte utenfra og har fått det. Fra norske lofC-venner har de tidligere mottatt 60.000 kroner, og hjelp til byggingen har kommet fra mange land, nært og fjernt.

Samtidig driver lofC Ukraina en landsomfattende kampanje under tittelen "Helbrede Fortiden". 21-24 februar fant ett av kampanjens seminarer sted i fjellregionen Karpatia som grenser mot Romania. Historikere, studenter, journalister og borgerrettsforkjempere var blant deltakerne. De brukte tid på å skaffe seg et felles bilde av Sovjet-tiden og nåtiden. Fredsslutningen 9. mai 1945 sto for enkelte som en gledens dag, for andre som en sørgedag for de døde. "Om vi idag har vanskelig for å

Bygningshjelp er kommet fra bl.a. Russland, Polen, Romania, Tsjekkia, Kroatia, Mellom-Europa, Amerika, Australia og Skandinavia. Foto Ingrid Franzon

forestille oss en borgerkrig i Ukraina, kan vi huske på at nesten alle mistet noen av sine kjære i en slik krig for to generasjoner siden," sa en av deltakerne.

"Når vi snakket om fortiden, begynte vi nærmest å krangle," sa Angela, en av

seminarets arrangører. "Men det hjalp at seminarets mål først og fremst var at vi skulle lære å forstå hverandre på det personlige plan. Det styrket troen på at Ukraina kan bli en forenet nasjon."

JJW

Bidrar til forsoning i Sør-Sudan

Sør-Sudans visepresident dr. Riek Machar, kirkelige råd, akademikere og ulikeorganisasjoner har i flere måneder jobbet hardt for en freds- og forsoningsprosess i det krigsherjede landet. lofC har tatt på seg oppgaven å trene opp 200 unge som forsoningsagenter fra de ulike provinsene i landet.

Etter opplæringen vil disse være viktige ambassadører for den planlagte forsoningsprosessen.

De vil berede grunnen ved å sette i gang arbeidsgrupper og konsultasjoner mellom de ulike gruppene i hver av provinsene. Arbeidet vil foregå både på grasrot- og lederplan. Fra Norge har lofC og privatpersoner sendt til sammen 60.000 kroner til dette arbeidet.

Konferanser i Sveits sommer 2013

Barn som aktører for forandring, kampen mot rasisme og gjensidig inspirasjon i et globalt fellesskap er noen av temaene som hundrevis av mennesker fra hele verden skal samles om i Caux, lofCs internasjonale konferansesenter i Sveits, i sommer. De tre målene for lofCs arbeid internasjonalt (rettferdig styring, freds- og tillitsbygging og utvikling av bærekraftig økonomi) kommer også tydelig fram i årets program:

29 juni - 3 juli:	Just governance
3 - 7 juli:	Healing history: Overcoming Racism, Seeking Equity, Building Community
7 - 11 juli:	Dialogue on land and security
13 - 19 juli:	Trust and integrity in the global economy
24 - 30 juli:	Children as actors for transforming society
1 - 6 august:	Learning to live in a multicultural world
7 - 12 august:	Seeds of inspiration

Se www.caux.iofc.org for mer informasjon og påmelding.

Speakers
Corner

Rett eller galt – det vanskelige valg

Bioteknologi er blitt et hett tema i Norge og meningene spriker sterkt. Ekstra vanskelig er det fordi ufrivillig barnløshet er så følsomt og muligheten for å få barn gjennom surrogati derfor så lokkende. Finns det en vei ut av dette som ivaretar *alles* behov - både de barnløses lengsel etter et barn å gi kjærlighet til og barnets behov for, og rett til, å vite hvem det stammer fra?

Har vi i det hele tatt rett til å tukle med livets begynnelse? Enhver befruktning er et lite biologisk under. Uansett hvor sofistikert teknologien er blitt. Men vår holdning til dette underet er blitt skremmende rasjonell. Innser vi at det er Gud som gir liv, så ser vi også at rammen for dette nye livet er like viktig som unnfangelsen.

Dilemmaer blir ikke borte gjennom landsmøtevoting. Vi åpner for en "flertallsetikk" og spørsmålet om hva som dypest sett er rett, kan bli oversett. Bioteknologien åpner for så mange etiske problemstillinger at stortingsrepresentantene bør stilles fritt til å stemme etter sin overbevisning, når loven kommer opp til ny vurdering. Senterpartiet vedtok langt på vei dette på sitt landsmøte i Loen. Positivt er det også at helseminister Støre har besluttet ikke å fremme lovforslag som åpner for eggdonasjon og assistert befruktning for enslige.

Problemene som den nye bioteknologien åpner for, er komplekse og det gjelder å ikke trå feil. Følgene av et feilsteg ser vi kanskje først om en generasjon eller to. Derfor trenger vi tid, godt med tid, før vi beslutter.

Sturla Espolin Johnson

Kenya mot mer demokrati

"Jeg avga min stemme ved valgene 4. mars etter å ha stått i kø i tre timer," skriver Carole Khakula, som driver et keramikkverksted i hovedstaden Nairobi i Kenya. Hun hadde på forhånd bestemt seg til å akseptere valgresultatet og arbeide for å unngå en gjentakelse av volden som kostet 1600 kenyanere livet etter valgene i 2007.

Carole Khakula

Carole arbeidet for et drøyt år siden med lofC i Oslo. I et brev til norske venner skriver hun at månedlige debatter mellom presidentkandidatene før valget denne gang, klargjorde deres politiske mål, og bidro til at velgerne ikke stemte etter stammetilhørighet. En uke før valget arrangerte kirkene en landsomfattende 'anger- og forsoningsdag' hvor

presidentkandidatene og de som stilte til valg, deltok. De forpliktet seg til å respektere valgresultatet og avstå fra vold. "Det var vidunderlig å oppleve at vi som nasjon la alt ned foran en høyere makts føtter, uansett religiøse, kulturelle eller politiske konflikter," skriver hun.

Samtidig uttrykker hun sin bekymring over at Uhuru Kenyatta, den nyvalgte presidenten og hans visepresident, begge er tiltalt av den internasjonale domstolen i Haag for å ha oppmuntret til vold etter forrige valg, og hvordan dette vil påvirke Kenyas internasjonale rykte. Men hun er imponert over at seierherrene denne gangen har strukket ut hånden til valgets tapere og innbudt til samarbeid for landets beste. "De synes å være oppriktige," skriver hun.

Carole oppdaget at hun selv var bitter på de som sto bak drapene og strømmene av flyktninger etter valget i 2007. "Jeg trodde jeg var

ferdig med disse følelsene for lenge siden," skriver hun, "Men det var ikke tilfellet. Nå har jeg tilgitt og forpliktet meg til å være lojal overfor de valgte lederne. Vi vet ikke hva fremtiden bringer, men jeg er overbevist om at Kenyas demokrati vil bli modnere fra dag til dag."

En av Caroles medarbeidere er den unge advokaten Joseph Karanja. Allerede i 2005 var han en av de som lanserte lofC-programmet "Clean Election Campaign" (CEC) i Kenya. Han var da 25 år og hadde nettopp fått sin advokatbevilgning.

Men de neste tre årne arbeidet han

for CEC uten lønn. "Jeg kunne spre kampanjen utover landet takket være alminnelige kenyanere som ga meg husly," forteller han. Ett år før valget nå i mars tok han igjen fri fra sin advokatpraksis, levde uten lønn og arbeidet for ærlige og ikke-voldelige valg. "Disse siste månedene har jeg levd meget beskjedent," sier han. "Men jeg tror at også mitt lille bidrag har vært med på å muliggjøre rettferdige valg. Jeg vokste opp i en slum, men har erfart at materiell velstand i seg selv ikke tilfredsstiller. Nå trekker jeg meg tilbake til et stille hjørne hvor jeg kan lytte til Gud for å finne hva min neste oppgave er," avslutter han.

JJW

Initiatives of Change (lofC-MRA) er et nettverk med arbeid i over 60 land. Det er åpent for alle, og inkluderer mennesker med ulikt livssyn, ulike region og ulike politiske oppfatninger. Et felles utgangspunkt er at den som vil endre verden må begynne med seg selv.

Dette nyhetsbrevet rapporterer kort om endringsprosesser som er i gang fra det personlige plan og til det globale. For mer informasjon se: www.iofc.org eller www.no.iofc.org. lofC International er en NGO med konsultativ status i FN og deltakerstatus i Europarådet.

Utgiver: Initiatives of Change
Sophus Lies gt 5, 0207 Oslo
Tlf: 22 55 94 30 / post@iofc.no
Kontonr.: 6030.05.08831

Redaksjon:
Ragnhild Hærem Østmo (red.)
Sturla Espolin Johnson (SEJ)
Jens Jonathan Wilhelmsen (JJW)
Anders Berg Skånland
Ole Østmo